

[Indenrigsministeren.]

været forhandlet mellem et af Købstadfor-
eningen nedsat kaserneudvalg på den ene
side og repræsentanter for finansministeriet,
forsvarsministeriet og indenrigsministeriet
på den anden side, og resultatet af disse
forhandlinger er blevet, at parterne er
enedes om den overenskomst, der ledsager
lovforslaget som bilag 1. Det vanskeligste
punkt under drøftelserne har været at fast-
sætte vilkårene for overdragelsen af de nu-
værende kommunale kaserner til staten;
det endte med, at man enedes om at lade
overdragelsen ske til den værdi, de pågæl-
dende kaserneetablissementer repræsente-
rede ved deres ibrugtagen til forsvarsformål,
idet der i bygningsanlæggenes tilblivelses-
værdi fradrages et beløb for forringelse,
beregnet på grundlag af en 60-årig afskriv-
ningsperiode. Samtidig er der givet kom-
munerne tilsagn om tilbagekøb af jorderne
og bygningerne, når disse ikke længere skal
anvendes af statsmagten.

Den samlede overtagelsespris vil udgøre
ca. 22,6 mill. kr., der skal udredes i løbet
af højst 10 år med mindst $\frac{1}{20}$ halvårligt,
første gang den 1. april 1959. Staten er dog
berettiget til enten straks ved overtagelsen
eller når som helst senere at berigtige de
enkelte overtagelæssummer eller disses rest-
beløb helt eller delvis. Den del af overtage-
læssummen, der henstår uberigtiget, for-
rentes med 6 pct. p. a. Det er i øvrigt
tanken at lade staten indtræde i nogle af
de lån, som kommunerne har optaget til
kaserneformål, forudsat at dette praktisk
lader sig gennemføre.

Efter at der er opnået enighed om de
nævnte overtagelsesvilkår, er prisen for de
enkelte kaserneetablissementer blevet fik-
seret under møder med byrådene. Kun i
Ringsted, hvor statsovertagelsen sker sam-
tidig med, at der forberedes tilvejebragt en
ny stor øvelsesplads til erstatning for den
nuværende, må prisen, der er angivet i be-
mærkningerne til lovforslaget, tages med
et vist forbehold.

Sideløbende med drøftelserne om statens
overtagelse af indkvarteringsforpligtelserne
har der været ført forhandling med de
kommunale organisationer om de frem-
tidige vilkår for indlæggelse af forsvarets
personel på de kommunale sygehuse. Efter
reglerne i indkvarteringsloven af 1924 på-

hviler det kommunerne at sørge for tilveje-
bringelse af særlige sygestuer eller sygehuse
for dette personel, for så vidt der ikke
træffes bestemmelse om dettes indlæggelse
på de ordinære sygehuse, hvilket praktisk
talt er tilfældet i dag for alle garnisonerne.
Forhandlingerne om denne ordnings fort-
sættelse efter ophævelsen af kommunernes
øvrige indkvarteringsforpligtelser er endnu
ikke tilendebragt, men ventes at være det
omkring midten af marts måned i år.

Lovforslaget fremtræder herefter som
bekræftelse på en mellem staten og kom-
munerne indgået aftale om overførelse af
indkvarteringsforpligtelserne til staten mod
samtidig afhændelse til denne af de eksis-
terende kaserneetablissementer. Ordningen
medfører ingen ændring i forsvarets ind-
kvarteringskapacitet, men må snarest karak-
teriseres som en regnskabsmæssig omposte-
ring inden for kommunernes og statens
regnskabsvæsen. For staten indebærer ord-
ningen den store fordel, at man kommer bort
fra den nuværende, mindre rationelle ordning,
hvor administrationen af indkvarterings-
væsenet er delt mellem staten og kommuner-
ne og mellem forsvarsministeriet og inden-
rigsministeriet. For fremtiden vil admini-
strationen være samlet i forsvarsministeriet.
Foruden den besparelse, der ligger heri,
må det i øvrigt forventes, at de årlige drifts-
udgifter for de enkelte kaserneetablissem-
enter — baseret på de aftalte overtageles-
summer — gennemsnitlig vil blive lavere
end de udgifter, staten hidtil har afholdt i
form af lejegodtgørelse til kommunerne.

For kommunerne har nyordningen den
fordel, at de fritages for en ulige og uover-
skuelig økonomisk byrde og for en ofte
besværlig administration.

Må jeg til slut sige, at indkvarteringsloven
foruden kommunernes indkvarteringsfor-
pligtelser omhandler borgernes pligt til at
huse forsvarets styrker under øvelser. Disse
regler berøres ikke af lovændringen.

Efter den aftale, der er indgået mellem
kommunerne og staten, skal nyordningen
træde i kraft fra og med begyndelsen af det
kommende finansår, og jeg tillader mig
derfor, idet jeg i øvrigt henviser til det
fremsatte lovforslag og bemærkningerne
hertil, at anmode om, at lovforslaget i det
høje ting må blive gjort til genstand for
hurtig og velvillig behandling.